

ΟΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ -
ΦΙΛΟΔΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

"Ενας λαός διηγείται δράση πάνω δέ φραγμά την αλήθεια. — ΦΥΧΑΡΗΣ.

Κάθε γλώσσα έχει τούς φυ-
αικούς της κανόνες.
ΒΗΛΑΡΔΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΣΤ'.

* ΗΜΕΡΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ 13 ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΗ 1908 *

* ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΖΗΝΩΝΑ ΑΡΙΟΜ. 2 *

* ΑΡΙΟΜΟΣ 278

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ. Άπο ταλιά σερτάρια — Η ζένη.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ. Για ένα κοινό και για ένα δράμα.

Ν. ΓΙΑΝΝΙΟΣ. Ο «Νουμάς» σ' ένα χρόνο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΗΝΗΣ. Τὸ τραγοῦδι τοῦ νοσταλγοῦ.

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Οι Άλιες; (συνέχεια).

ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Δέκα: Αρβανίτης; Μυριέλλα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ — Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ — ΧΩΡΙΣ ΤΡΑΜΜΑΤΟΣΥΜΟ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

(Τείτος)

"Ετοι εἶσαι γλυκά αδ λουλούδι,
γλυκιά, καλή, π' ἄγνη,
Σὲ βλέπω, καὶ μέσα τὰ σπλάχνα
ναημός μοῦ συγκινεῖ.

Τὰ χέρια μου σὰ νὰ σοῦ βάλω
ποδῶ στὴν κεφαλή,
νὰ πᾶ "Ω πάντα φύλα την, Πλάστη,
ἄγνη, γλυκά, καλή."

ΛΕΚΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ.

Ο "ΝΟΥΜΑΣ, Σ' ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ")

Κάθε τέτοιον καιρό δ «Νουμάς» άλλαζει και χρόνο. Σήμερα κλείνει τὰ πέντε και περισσεῖ στάξη. Έλατε φίλοι, νὰ ξετάσουμε τι ἔκαμεν ιρέτος. Είναι χρέος μας, όχι μόνο δικαίωμα μας, νὰ ξέρουμε ποὺ μάς πάει δ προδότης ἀφτός, δ χυδαίος ἀφτός, ἀφτός δ κατηχαμένος. Μαζί τούς φίλους και ρεζίλευτηκαμε στὸν κόσμο, χίλιες φορές τὴν ημέρα βρόσουμε τὸν μπολάρη μαζί του, συγχρημάτιστε μὲ τοὺς φίλους μας, μὲ τὰ γονικά μας, μὲ τὰ παιδιά μας γι' ἀφτόν. Τοῦ ἀξίζει; Τοῦ ἀξίζει νὰ χαλαρώσει τὸ κέφι τῆς ζωῆς μας; "Ἄς διούμε επιτέλους.

*) Ήμηρ. τοῦ «Νουμάς». Τὸ άρθρο τοῦ Γιαννιού είται νὰ μπει στὸ πρώτο φύλλο τῆς κεινούριας χρονιάς μὲ δι χρήσεις και γι' αὐτὸν μπαίνει στὸ σπηλερό. Δὲ βάλλεται διωματάπαντα επικίτρω. Τὶς ίδεες του, φιλικά, δὲν τὶς παρεδεχόμαστε διέτας πέρα σὲ πολλὰ μερή διαφορούμενα φιλικά μὲ δι βλάφτει. Ο «Νουμάς», τὸ γράμμα χίλιες φορές, εἶναι δευτέρο φίλημα ποὺ μπορεῖ νὰ πει ἀπ' αὐτὸν διοίσεις θέλει τὴ γνώμη του. "Ἄς άκουσουμε λοιπόν και τὴ γνώμη του Γιαννιού, ἀφοῦ τὸ κυριώτερο χάρισμά της εἶναι δι ειλικρίνεια. Τοὺς θέλει και λόγου του διλιώτικο τὸ «Νουμάς». Μὲ καὶ δέσι τους διλιώτικο τοὺς δίλους. Καὶ γιὰ νὰ τοὺς εύκριτηστε διόλους δ «Νουμάς» ἐπέτει νὰ μεταπορρωθεῖ σὲ φύρω τοῦ Ναστράδη Χόντζα. Τέτια θάματα διωρεῖ γίνονται στις μέρες μας, και γι' αὐτὸν δ «Νουμάς» μέσει διώρει εἶναι.

Θὰ ρωτήσω μονάχο. ἐμάς, ἐμάς τοὺς ίδιους, γιατὶ δι γνώμη τῶν ζένων (καὶ - πούλων) δὲν πέπει νὰ μάς νοιεῖν καθέλου ἀφοῦ ἀφτοὶ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ βαστάξουν τὶς πίκρες και τὶς χαρές μας. Κι ἀλιτόρι ἔχανα σας πέτχα τὴν ἐράτητη εἰσέστη φραγιστημένοι μὲ τὸ «Νουμάς» δι όλοι σας τι. Θέπαντοςτε; Οι μισοί ἀπὸ μάς διαρρήπησαν πάνω τοὺς βλέπω - θέλεγαν. «Οχι! Ο «Νουμάς» δὲν εἶναι πιο ὅργανο διωνῶν μας; δ «Νουμάς» γίνηκε ὅργανο τοῦ Ψυχάρη». Οι ἄλλοι μισοί θὰ λέγατε: «Ούτε μεῖς, ο «Νουμάς» γάλασε. Δὲ γράπει πιὰ τίποτε τίποτε τῆς προκοπῆς. "Ολα τὰ παλιά καπανίζει".

Οι πρωτοὶ εἶναι — ἔνοιεσται — ἀπὸ τοὺς εἰλικρινεῖς (ἀφήστε μὲ νὰ τοὺς βαρύτερας ἔται τοὺς ἀδιαστοτεμένους), οι δέπτειοι, ἀπὸ τοὺς ἀχόρταγους ανέους. Κ' ἔτσι δ δόλιος δ «Νουμάς» βγαίνει χωρὶς κανέναν καλοδίκιν ἔξον ἀπὸ τὸν πατέρα του, μολονότι διώρει μας πάνει δι γνωστή σας ἐκείνη λαχτάρια σὰν τοὺς λαβανίουμες, γιατὶ δι ψυχή μας τὸν ἀναζητά.

"Ἄς κοιτάζουμε τὴ φετινή σοδειά τοῦ «Νουμάς» (Βλέπε «Περιεχόμενα» στὸ 276 φύλλο). Τὸ ροδόστατο μέρος ἀφτὸ τῆς ἐλληνικῆς πέννας σωστὸ νὰ χωριστῇ σ' ἀφτὸ τὰ φιλολογικὰ εἰδη. 1) Γλωσσολογία 2) Φιλολογία καθαρή (ποιημά, διήγημα, μετάφρασμα) 3) Κριτική (θεατρο, ἐπος) καὶ 4) Χρονογράφημα (παραγραφαίς).

Στὸ «Νουμάς» γιὰ τὴ γλώσσα τυπώθηκαν καὶ μποτα κ' ἐφέτος. (ἔρθη Τριανταφυλλίδην, Δέκα Αρ-βανίτην, Βρυγμαπ., βέβλιο Ελ., Πανίδην.) Εφέτος εἴχαμε καὶ τὸ διαγώνιμα γι'. "Αναγνωστικὰ τὸ σούδο μας Φωτιάδη, τὸν ἐπιστόμῳ λόγο τοῦ κ. Παπανικολάου ἐπιθεωρητή, στὴν Κέρκυρα, καὶ τὴν κουβέντα στὴ Βουλή γιὰ τὴ Γλώσσα. "Ολα ἀφτὸ εἶναι κατορθώματα καὶ δείχνουν σὲ ποιό μέρος εἶναι: ἀνεβασμένο τὸ ζήτημα. Στὸ 1908 ή δημοτική μιλιέται πλά καὶ ἀπὸ τὸ βῆμα, οχι ἀπὸ διατάξους σύντε γυμνασιάρχηδες, παρά ἀπὸ ἐπιθεωρητές σκολειών!

"Άπο καθαρή φιλολογία, τὸ ἀκρίβειοτὸ εἰδοσπού θέλωντεβει καὶ κείνον ποὺ τὸ γεννᾶ καὶ κείνον ποὺ τὸ δίχεται, λίγα διηγηματάκια καὶ πολὺ λιγώτερα ποιήματα θὰ παραλεύουν οι μεθαθριώνες δημοτολογίες ἀπὸ τὸ «Νουμάς».

Οι διάφορες κριτικές ποὺ βάζει δ «Νουμάς» ἀφτὸς ὥρεισον τὸ πιλάτερο. Οι νέοι βοηθοῦνται πολὺ ἀπὸ τὰ ἔξυπνα λόγια καὶ τὰ λεπτά γοῦστα τῷ ἀλλοιών γιὰ τὴν Τέχνη. (Παλαμάς, "Ερμονάς, κ. λ.) Καινούρια θύματα μπήκαν πολλά στὸ «Νουμάς» ἀπό τὴν Χρονιά. Μυημόσια φιλολογικὰ εἰχαμε τριά Ζουρέας, Κονεμένος, Βερναρδάκης. Τώρα δὲν προστίθεται σὲ διώρει τὴν πραμάτεια καὶ κανένα δροσερὸ πα-

ραγραφάκι, γιὰ κανένα ἐγγλεζορβανίτικο ἀστεῖο ή καμιὰ ζουλερή κοινή γνώμη, θὰ ἔχουμε μπροστά μας ἀπάνω κάτω διῆ τὴ δράση τοῦ «Νουμάς».

Είναι διώρος ὀρκετής; Γιὰ σας ποὺ ὑπερφέρη τε νάληπηνέψη δ «Νουμάς» σκοπούς μὲ σκέδικ γιὰ σας ποὺ οι πειστότεροι σας ἔχουν ποιητικά στὰ κρύσταλλα νερὰ κάθε ζένης φιλολογίας, τί θὰ σᾶς φτάξῃ μιὰ ἔρημη γυνή ελληνικοῦ πιοτρού ποὺ στὶς δικαπέντε μιὰ φορά θὰ σᾶς κεράσῃ δ «Νουμάς»; Πέρισσο τέτοιον καιρού, δ Παλαμάς μας κρίνοντας τὸ ἔργο τοῦ «Νουμά» πειστόκα πώς πέτυχε τὸ φύλλο γιὰ στὶς πρωτότυπης. Σάν ειφύλλισε, λέει, μιὰ μιὰ σελίδα τὰ τίσσερά του χρόνια βγήκε αχρούμενος, έγκαρδωμένος, μὲ πειρίστη δρεζή, καὶ μὲ δύναμη ἀλλα τόσην νὰ συνεχίσῃ τὸ διώλεμα γιὰ τὴν Ιδέα. Μούσα Ιδέα καὶ Γλώσσα Ιδέα, σ [Νρ. 228.] Τόντις· μόνε ἀπ' ἀφτὰ τὰ διῶν εἶναι παραγιομένος δ «Νουμάς». Ο βαθιστόχαστος ποιητής μας — ἀφτὸ καταλαβατεῖται — δὲ θὰ σκέρτηης βέβαια ποτὲ πώς μ' ἀφτὰ τὰ διῶν θὰ ζαγαγνενηθῇ τὸ "Εθνος. Ούτε δ «Νουμάς» μπορεῖ νὰ θραψῃ μὲ δόδικ καὶ μῆλα τραγουδώντας στὰ ΗΓΗΣΩ. Έμεις οι «γένοις τώρα πιο ἀνοίκαμε τὰ μάτια μας. Ο Ντίλος ταχύκλε τῆς Μούσας καὶ δ Σχημήρος τῆς Γλώσσας μας. Καὶ οι διῶν μας τόντισαν πὼς ἔχρια πολλά καὶ νὰ μὴν τὰ παραλούμε σὲ κενωδίας αιθερόποταμα μήτρε τὸ γοῦνα μας νὰ σπάνυμε στὶς θεωρίες τοῦ "Αλλά νὰ σφίξουμε τὶς γρούνες μας καὶ νὰ βριχτούμε στὸν καθράγ. "Ο καθράγες τὰ φέρη τὴλλα, ἀφτὸς διὰ ζωτανέψη καὶ τὸ «Νουμάς». Ούτε μεῖς οὔτε ἀφτὸ διώλεμο τὸ βῆμα, οχι ἀπὸ τὸν πατέρα μας Ιδέα ποὺ θὰ υπάρχῃ μίσος τὴν καινούρια μας. Αρτὴ θὰ τελειώσῃ τὴν επιτυχία τηνείνης ἀν τυχὸν καὶ δὲν εἶναι ἀκόμη τελειωμένη.

Γιὰ διέστε, σᾶς παρακαλῶ. «Ζήτημα γλωσσικὸ δὲν υπάρχει πιά» (Ψυχ. Νρ. 227), καὶ ἀφτὸ μας τὸ φύλλοντες δ Ιδέας. Τι χρειάζομαστε μεῖς καὶ τὶ χρειάζεται σὲ οι Νουμάδες στὸν καμωμένη νίκη τῆς παλιάς μας Ιδέας; Αρκεῖ τοῦ «Νουμάς» ποὺ γράφεται στὴ δημοτική γιὰ νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴ Γλώσσα διωρεῖσον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος διώρεισον τοῦ πατέρα. Μάλιστα σὰ βρίσκεται ταχτικά στὸ «Νουμάς» καὶ κανένα διεγματάκι τῆς σύνταξης τοῦ Δασκαλείου μας, διουλειά πάσι λέοντας. Ή καρδιά τοῦ ἀγαπητού μας Αργύρη ἀδύνατο νὰ γελαστῇ σὲ μιλῆ ἔτοι. «Θὰ τὰ παραδεχτῇ καὶ θὰ τὰ ἐφαρμώσῃ διὰ τὸ Πάντος δι

πού οι φωτισμούς τό "Εθνος". Κάμετε μας λοιπόν τέτοιους, έτοιμαίτε μας για την πάλη, μή μας άφνετε να κυλιάμαστε στη Μούσα και στη Γλώσσα. "Έπρεπε ως τώρα οι μεγάλοι μας νά μαζ; έχουν κατηγόρει και νά μας έχουν πάει ίσα με το βιβλίο του Σκληρού. "Όμως τι συνέβηκε; Είδαμε τόν Πάλλη νά τά βάλη με το φέρτο μεταφράζωντας τό Βαγγέλιο και είδαμε τό Δάσκαλο νά τον μαλλώνει για τούτο. Τούς είδαμε νά παραπούνε τό "Νουμάς στήν τύχη του μην κοπιάζοντας νά τραβήξουν τρεις γραμμούλες για τά λογής λογής έθνικά ζητήματα — τό φαρδουλικό, του Θέριουσα, τό μεταναστερικό, τούς πρόσφυγες κτλ.— παρά νά περιμένουν νά τά φιλοσοφήσουμε μετά μέ τά κεφαλάκια μας πραγματέοντάς τα πιο συντρητικά άπο τά "Πλάτρια" και φανερώνοντάς τό "Νουμάς" δίχως όφρές.

"Ίδου τό φαρδουλικό. 'Ο "Νουμάς" είχε χυτήσει τό Φαρδούλη γιατί νά πολεμήσῃ τή δημοκοπία, θίτανε τότες τό πρώτο σοβαρό έργο τακό κίνημα στήν Ελλάδα. "Έπρεπε διοι μας νά πάρουμε θέριμν άπο τόν "Ηλιον" όπτον πού άντετενε και νά τον χαιρετήσουν οι ποιητές μας. "Ομως έμεις ή ακαλή μερίδα" τού "Εθνος" έπως και ή ψυχρή μερίδα, τό μόνο θέμα πού ξέπλαζαμε στάθηκε ή Φαρδούλη. Και καλέσαμε τόν κ. Σταθόπουλο νά δομάσῃ στό "Νουμάς" κοιτέρων θέαμα τό πανώρα θέαμα τής δύναμης ένος λαού, πού βάζει τους Θεούς του απένα σε μια καρέκλα και τους πηγαίνει. — Τό είχαν κάμει οι ίδιοι στό Βολταίρο τόν καιρό τής έπαναστασης. Θά τό κάμουμε μια μέρα στόν Ψυχάρη. — Κ' έτσι ήταν θίτασμε διο τό κίνημα βρίζοντας τόν κύριο Φαρδούλη. Μού φαι νεται πώς ή δημοκοπία δὲν είναι διά και κακό πρόμα. Ποιός λίγο, ποιός πολύ, δημοκόποι (αγρινίτες) είμαστε διοι μας. 'Από τοις στιανική καλούσνη δέν προσταθούμε· για τό συχαμένο "Βρά μας προπροπταθούμε, λέει κι ο "Ερμονας. 'Ο δημοκόπος θέλοντας νάνείθη άνεβαζή μαζί του και δήμους και νοῦδες, και τό καταφέρνει άν είναι άξιος και να βασιζεί έναν είναι Φαρδούλης.

Τά ίδια και μέ τό ζήτημα τού Θερίσου "Αν άπο μας άρχης είχαμε δούμενο από. "Νουμάς" ένα πρόγραμμα για δύο, ένα κενταριό δόγμα πού λένε στό σπατάλο, διο "Νουμάς" θά έμπτοδίζει τους "δημοκοπονήτες" και τους επιργηκτικούντα νάκουστούν μέσ' τό σπίτι του, και άρτος τή γνώμη του θά τη δήλωνε μέ λόγια τέτοια. "Εθνος" μου Θέλω δι Περιγκηπας νά φύγη άπο τόν Κρήτη γιατί είναι περι-

τός. "Οταν υπάρχουντας Κρητικοί—άπο τούς καλούς — πού ξέμαχτηρώνουν γιατί νά τον διώζουν θά πη πώς δέν έχει καμιμά δουλειά, όφτος. "Ας είναι κ' ένας Κρητικός· διο είναι και διο Βενιζέλος μονάχος. Σέ καρχηδόν πού τσακώνεται Πρίγκηπας και Βενιζέλος, διες μου οι συμπάθειες κλίνουν με τό Βενιζέλο γιατί διο Βενιζέλος είναι λαδες και διο Πρίγκηπας άριστοκρατία. "Ας υψωθή δι λαός, διο πίστη ή άριστοκρατία! Η Άριστοκρατία, "Εθνος" μου, είναι μεγαλύτερο πού σε δαγκώνει και δέ μαρτσέτε νά τό ταΐζεις μέ τά κόκκαλά σου." Μεγάλο και τό ζήτημα μέ τούς Πρόσφυγες. "Ο "Νουμάς" (218) δέ θά έγραφε γι' άφτους της συνθημένης λέξεις τών άλλων έφημερίδων, άλλα δέ θά τούς έλεγε: "Πρόσεστε Πρόσφυγες Μήν κουβαλίστε στήν Ελλάδα, Δι θά περάστε σάρτην πιο έφτυχισμένοι. Μπορεί και νά σάς στείλη στήν Αμερική. Μελέτε στή Βουλγαρία, ξεχάστε τήν πατέρδα σας, γενείτε κει σοσιαλιστές και θά ζήστε πονούς. "Αν πάλι δέν τό βαστήξη η ψυχή τού Ελληνα νά δουλειάν γιατί έχειν φυλή και δηλαγή για τή δική του, τότε μετίνετε λοιπόν άφτους, υπορέρτες διπώς διοι οι ραγιάδες άθερφοι μας δις ποι έννα προί μέ τή δύναμη σες έρθουμε νά σάς κάνουμε περήφρωντας και άπειραχτους σάν τους "Αγγλους. Διεν είναι κάμιαμα άντρος τό νά τριής νά κρυφτής στά βρακιά τής μάνιντας σου γιατί ο έδειρων άλλοι. — Και τό "Εθνος" θά καταλάβειν. Οι τρομαχτικές άφτες ίδιες θά τό ξέρνησαν και θά τό κουνούσανε.

Μήπως νομίζανες και οι μεγάλοι μας πώς οι νέες κοινωνικές ίδιες είναι άκαταλληλες για τήν Ελλάδα και πώς μέ σήν — αίκαντας την ίδιαν (βίζική) Μεταρρύθμισην τού κ. Ρεμάδη θά σικάνε άλλα; Μήπως οι μεγάλοι μας δέν πολυπιστεύουν στό Σοσιαλισμό; "Η κακός είναι δι σοσιαλισμός ή καλός, έμεις δι, "Ρεμάδη δέν έχουμε νά τό έστασμα. Άφτο έστασητες και έστασηται σ' δηλ τήν. Εθέρωτή και τάποτελέσμα είναι πού ή μιατί Παλλία έχει στή βουλή την; σοσιαλιστάδες βουλευτές νά τή διοικούνε και διλος δι πολιτισμόντας κόσμος κοιμάται και ξυπνά μέ τό σοσιαλισμό. "Ιστια ιστια εγιατί άφτο γίνεται στήν Αγγλία — "Ιδια μου άφτο πρέπει νά γίνεται και τήν Ελλάδα. "Ολα άπο τήν Εθρώπη μας τά στέλνουν μέ τον ίδιο νόμο πού μια φορά έμεις άπο το Βυζάντιο τους τά στέλνημε, θαν έκεινοι είτανε άκομη δι αγγιοβάθρων Γερμανοκέλτες και τού λόγου μας δι φωτισμένοι Βυζαντινοί. Κάψε τους τελέγραφους, κάμια νησι την Ελλάδα δι βέλε φωτιά γιρο γιρο της γιατί νά μας γωρίστες διανούσες στό πατέρα σου και άντιγραφε τό λόγο μου...

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ. Όστε τά λόγια τά δικά μου τούς τρόμαξαν; Τά λόγια ένος κοριτσιού;

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Ναι, τά λόγια τής Αλήθειας Γιατί έτσι έγναξες τά λόγια αύτα, άπο τήν ψυχή σου, δι μαλούσες έσου, μιλούσες ίδια δι Αλήθεια μέ τό στόμα σου....

(Πάρη.)

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ. Ή κ. Ρωξάνη διώνει δέν άπειλησται. (Μέ κάπιο άλαρη παρόπονο). Θάν τά διορθώσει, λέει. Και είναι ίδιαν γιανή νάν τά διορθώσει.

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ (τηνέστεια πάνω στη θυμωμένος). Ή κ. Καλκαρδού δέ θά διορθώσει τίποτα. Διεν είναι ίδιαν νά διορθώσει τίποτα. Αδικα πάνινέται.

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ (χαρούμενα). Διεν είναι ίδιαν πιά;

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ (σοφαρα μά ήθεμα). "Οχι. Δέν είναι. Ή κυρια αύτη δέν έχει τίποτα πάνα κάπια στή ζωή μου. Ή ζωή μου είναι ζωή μου, άνηκει σε μένα και δέ δια βάλω άλλον νά μοι τή διοικήσει.

(Πάρη.)

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ (αδ μοναχή τής). Βαπτασε λοιπόν τό αιδερόφραχτο κλουβί δι λεσπάρδος και χαίρεται τή λευτερία του πόρων...

άπο έκεινος κ' έτσι νά μή φοβάται τά ιξενικά δηλητήρια" διαν άμια θέλεις άκαμη και τά σύνορα σου μέ σιδερόδρομο νά τά ένωσης μαζί τους τότε κάθισε και διλα περιμένε τα. "Δι μή βέλη πότες δι νούς μας πώς έμεις θά βγάλουμε δικά μας, πώς τώρα σε λίγο δι Ρωμάδη. Θά κατεβάστη ίδεις, θά σκαρώστη καλλιτέρα και. ωνικά συστήματα κι άφτε νά παραδεχτῆ. Λέτε νά φταξαμε σε τέτοιο βαθύτελειότας, και νά ξανακάνουμε τόν κόσμο έλληνικόν τραβήντας τον άπο. τή μύτη: "Εφρακόλ νά γίνη κι άφτο άφοι ξενάγηνε στό κλιμα μας" διως θέλουμε ψωμιά και πρόπαντων άναγκη πάσα νά μπούμε στο δρόμο τών Φράγκων διαβαλνόντας πρώτα πρώτα άπο τούς σεσιαλημούς και τής άναρχης τους περάσουμε και νά πάμε μεις πιο γλύγορα στήν . . . έξιλειν. Πιδή τήλη ωρα δις τούς παίρνουμε καταπόλι γιατί νά μή μες σέρνουν άροι άροι!

Τούτα διλ τά ζέρουν οι μεγάλοι μας και — σωτανόν. "Άπο τά παλιά τους συρτάρια μόνε λόρια γιλυκά μας σερβίουντος κ' άπαναστατικό τίποτις. Μάθη μου δέν είχαν άντον στήν ιστό τους. Μάπως γεράστηκε και δέν τό λέει η ψυχή τους; Ποιός θέλει τό πει για τό μεγάλο μας τό Δάσκαλο ποι είναι τό καράρι τού σοσιαλισμού στή Παλλία, ποι στάθηκε τό πρωτοπαλλήκαρο τού Ζολδα στήν άποθηση Ντρέρυψης" Αφού άγαπε περσότερη τήλη του πατέριδα, νά θίσευμε και μεις τό Σκληρός έπικεφαλής τού κανιδούριο μας άγωνα γιατί δι Σκληρός. δέν είναι για μας ένας «επικριτής και φίλος» μόνε άλλα και δι έξιος άρχηγός μας. Κοιτάξτε τή θέμην ζωής έφερε άναμεσό μας μέ μικ του άντιγραφη για τή θέση τού σημερινού πολιτισμένων κοινωνιών, περνώντας τούς δημοτικιστάδες τού έλληνισμού για τήν σοσιαλιστής τής φραγκής και ραθινόντας μας πιστοί άληθινα είμαστε. Κρυφά κρυφά δις σκύψουμε και δις τούς φιλότερους τό χέρι!

Είναι δι δέν είναι τό γλωσσικό ζήτημα ένας περισσός τού σοσιαλιστικού; "Οπως δι καθίς πού ξυπνήστε στήν πότο μας λιγάκι παραπάνω άπο τούς άλλους πέτρει άναγκαστής στόν κύκλο τῶν δημοτικιστών. Έτσι καθίς ξυπνηλένος, φωριός σοσιαλιστής τής ζεντελές έρεθνωντας τά «ελληνικά» μπαίνει χαρούμενος στό χρόφο μας. "Έχω παραδειγμα τόν έαρτο μου που έγινα μαλλιάρις γιατί ποθούσα τόν θερέτρου τό σοσιαλιστικό. Ο ίδιας έγινε—μας δι είπε προγκέτες— γιατί μεις τή ζωή κατέτρεβε τή ζωή. Όλοι έμεις τή ζωή θέλουμε και πάντοι τή γηρέσουμε χω-

ΔΗΜ. ΙΙ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΛΥΣΙΔΕΣ*

Δράμα με τρία μέρη.

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ (ἀριστοντας τό δίσκον σε κάπιο τραγούδι). "Άληθεια αντέ ποδ μούλεγε μέσα δι κ. Ρωξάνη;

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Τί πρέμα;

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ. Τούς έφαντες δι λόγιας σας;

Τούς θάμπωτες; Φυσικώτατο. Μά δι δι ήλιος θαμπώνται. Κι δια τά μάτια δέν είναι καμιαμένα νάντικυρούσιαν τόν ήλιο....

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Και μου ζητάνε νά μή μιλήσω. "Η τουλάχιστον, δι μιλήσων, νά βγάλω τόν παράγαφο...έξερις...διν. παράγραφο ποι τόν πρόστεσες έσσι.

* Κοιτάξτε φύλλο 274, 275, 276 και 277.

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ (ξηγώντας τηρε). Τά σίδεα τής φιλακής του τά σπάσανε κάπια τρυφερά χεράκια και κάπια κρινοδάχτυλα σπάσανε τής διλούδες του. Και καίριαν τή λευτερία του τόρω, τή λευτερία ποι τούς τούς χαρούσανε τή διπλαρίδη και τή διαγασμένη τή χεράκια. (Πάνοντας τό ζέρι της και τη μιλώντας τα), τό βλαχημένη τή χεράκια....

(Πάρη).

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Είπες τής κ. Ρωξάνης πως έλνει δικά σου τά λόγια ποι κάπιανε άνωκάτου τόν ζητρώντας τής ικανής;

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ. Όχι.

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ. Επερπάνε νάν τής τό πεις.

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ. Πώς γάν τής τό πο άφοι δέν είναι δικά μου;

Ο ΣΤΡΩΤΟΣ (άποροντας). Δέν είναι δικά σου;

Η ΑΣΤΡΟΓΛΑΔΑ. Όχι. Δέν είναι δικά μου. Δικά σου είναι δικά μου; διπάνε μοι της θυμωμένος σου κάπια αύτη, διπάνε μοι της θυμωμένος σου κάπια στή ζωή μου. Δικά σου είναι δικά μους λογισμούς μου, δικά σου κατέ ποιέντα μου. Σείσ μέ τά σοφά σας λόγια μέ μάλιστε έτσι νά σκέφτουμε δι έτσι νά μιλώ. Κι διν είπα κάτι τή οπιγρήψη που έπαγγέρευα τό λόγο σας στόν πατέρα μου, τό λόγο που έπαγγέρευα τό λόγο σας στόν πατέρα μου, δικά μου δέν είτανε, δέν τό διδηγαλα μέ ποδ μέσα μου, δικά μου δέν είτανε, δέν τό διδηγαλα μέ ποδ μέσα μου.

